A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hetedik tanács)

2020. június 18.*

„Fellebbezés – Európai uniós védjegy – 207/2009/EK rendelet – PRIMART Marek Łukasiewicz európai uniós ábrás védjegy bejelentése – PRIMA korábbi nemzeti védjegy – A 8. cikk (1) bekezdésének b) pontja – Viszonylagos kizáró ok – Összetéveszthetőség – A 76. cikk (1) bekezdése – Az Európai Unió Törvényszéke által gyakorolt felülvizsgálat terjedelme”

A C-702/18. P. sz. ügyben,

a **Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Primart” Marek Łukasiewicz** (székhelye: Wołomin [Lengyelország], képviseli: J. Skołuda radca prawny)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2018. november 9-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviseli: A. Folliard-Monguiral, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

a **Bolton Cile España SA** (székhelye: Madrid [Spanyolország], képviselik: F. Celluprica, F. Fischetti és F. De Bono avvocati)

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hetedik tanács),

tagjai: P. G. Xuereb tanácselnök, T. von Danwitz és A. Kumin (előadó) bírák,

főtanácsnok: M. Bobek,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a főtanácsnok indítványának a 2019. november 28-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

1 Fellebbezésében a Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Primart” Marek Łukasiewicz az Európai Unió Törvényszéke 2018. szeptember 12-i Primart kontra EUIPO – Bolton Cile España (PRIMART Marek Łukasiewicz) ítéletének (T-584/17, nem tették közzé, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2018:530) hatályon kívül helyezését kéri, mely ítéletben a Törvényszék elutasította az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) negyedik fellebbezési tanácsa által a Bolton Cile España SA és a Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Primart” Marek Łukasiewicz közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2017. június 22-én hozott határozat (R 1933/2016-4. sz. ügy, a továbbiakban: vitatott határozat) hatályon kívül helyezésére irányuló keresetét.

Jogi háttér

2 Az európai uniós védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendeletet (HL 2009. L 78., 1. o.; helyesbítés: HL 2017. L 142., 104. o.) módosította a 2015. december 16-i (EU) 2015/2424 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2015. L 341., 21. o.), amely 2016. március 23-án lépett hatályba. A 2015/2424 rendelettel módosított 207/2009 rendeletet 2017. október 1-jei hatállyal hatályon kívül helyezte és felváltotta az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2017. L 154., 1. o.). A szóban forgó védjegybejelentés benyújtásának időpontjára tekintettel azonban, amely 2015. január 27., és amely az alkalmazandó anyagi jog meghatározása céljából döntő jelentőségű, a jelen jogvita tényállására a 207/2009 rendelet eredeti változatának anyagi jogi rendelkezései irányadók (lásd ebben az értelemben: 2019. július 4-i FTI Touristik kontra EUIPO ítélet, C-99/18 P, EU:C:2019:565, 2. pont).

3 A 207/2009 rendelet „Viszonylagos kizáró okok” című 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja az alábbi módon rendelkezik:

„(1) A korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha

[…]

b) azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.”

4 E rendeletnek „A Bírósághoz benyújtott keresetek” című 65. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A fellebbezési tanácsok fellebbezés tárgyában hozott határozatai a Bíróság előtt keresettel támadhatók meg.

(2) A kereset hatáskör hiányára, lényeges eljárási szabálysértésre, a Szerződés vagy e rendelet, illetve az ezek alkalmazásával kapcsolatos bármely jogszabály megsértésére vagy hatáskörrel való visszaélésre alapítva indítható.

(3) A Bíróság a jogvita tárgyát képező határozatot megsemmisítheti [helyesen: hatályon kívül helyezheti] vagy megváltoztathatja.

[…]”

5 A fent említett rendeletnek „A tényállás hivatalbóli vizsgálata” című 76. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A[z EUIPO] az előtte folyó eljárásban a tényeket hivatalból vizsgálja. A lajstromozás viszonylagos kizáró okaival összefüggő eljárásban azonban a hivatal a vizsgálat során a felek által előterjesztett tényálláshoz, bizonyítékokhoz és érvekhez, valamint a kérelem szerinti igényekhez kötve van.

(2) A[z EUIPO] figyelmen kívül hagyhatja azokat a tényeket vagy bizonyítékokat, amelyeket az érintett felek nem kellő időben terjesztettek elő.”

6 A Törvényszék eljárási szabályzatának „A Törvényszék előtti jogvita tárgya” című 188. cikke szerint:

„A felek által a Törvényszék előtti eljárás keretében benyújtott beadványok nem változtathatják meg a fellebbezési tanács előtti eljárás tárgyát.”

A jogvita előzményei és a vitatott határozat

7 A jogvita előzményei, ahogyan azok a megtámadott ítélet 1–21. pontjából kitűnnek, a következőképpen foglalhatók össze.

8 2015. január 27-én a felperes a 207/2009 rendelet alapján európai uniós védjegy lajstromozása iránti kérelmet nyújtott be az EUIPO-hoz.

9 A lajstromoztatni kívánt védjegy az alábbi ábrás megjelölés volt:

10 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 30. osztályba tartozó árukkal kapcsolatban tették, amelyek az alábbi leírásnak felelnek meg: „Cukor, természetes édesítőszerek, édes bevonatok és töltetek, méhészeti termékek; Kávé, tea, kakaó és helyettesítőik; Jég, fagylalt, fagyasztott joghurtok és sörbetek; Só, fűszerek és ízesítőszerek; Sütemények, cukorkák, csokoládé és desszertek; Feldolgozott gabonák, keményítő és az ezekből készült áruk, pékáruk és élesztők; Kekszek, rágcsálnivalók”.

11 A védjegybejelentést az *Európai Uniós Védjegyértesítő* 2015. február 3-i 2015/022. számában tették közzé.

12 2015. április 29-én a Bolton Cile España, beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban, felszólalást nyújtott be a 207/2009 rendelet 41. cikke alapján a bejelentett védjegynek a jelen ítélet 10. pontjában említett összes áru vonatkozásában történő lajstromozásával szemben.

13 A felszólalás többek között az 1973. szeptember 22-én lajstromozott és 2013. április 9-én megújított, 2578815. sz. spanyol védjegyen alapult, amely az alábbi leírásnak megfelelő, 30. osztályba tartozó árukra vonatkozott: „Mártások és fűszerek; kávé; tea; kakaó; cukor; rizs; tápióka; szágó; kávépótló szerek; lisztek és más gabonakészítmények; kenyér; kekszek; sütemények; péksütemények és cukrászsütemények; ehető jég; méz; melaszszirup; élesztő, sütőpor; só; mustár; bors; ecet; jég”.

14 A felszólalás alátámasztására hivatkozott jogalap a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja volt.

15 Mivel az EUIPO felszólalási osztálya a felszólalást teljes egészében elutasította, a Bolton Cile España 2016. október 24-én a 207/2009 rendelet 58–64. cikke alapján fellebbezést nyújtott be az EUIPO-hoz a felszólalási osztály határozata ellen.

16 Az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsa a vitatott határozattal hatályon kívül helyezte a felszólalási osztály határozatát, helyt adott a felszólalásnak, elutasította a védjegybejelentést, továbbá a fellebbezőt kötelezte a felszólalási és a fellebbezési eljárás során felmerült költségek viselésére.

17 Miután a korábbi spanyol védjeggyel kapcsolatban jelezte, hogy az összetéveszthetőség szempontjából figyelembe veendő terület Spanyolország, az érintett fogyasztói kör pedig az említett tagállam nagyközönsége, a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy tekintettel az ütköző áruk azonosságára és hasonlóságára, az ütköző megjelölések közepes fokú vizuális hasonlóságára és közepesnél nagyobb mértékű hangzásbeli hasonlóságára, valamint az érintett fogyasztói kör legfeljebb közepes figyelmi szintjére és a korábbi védjegy közepes önmagában rejlő megkülönböztető képességére, az érintett fogyasztói kör szemszögéből fennáll az összetévesztés veszélye. Közelebbről, a korábbi védjegy közepes önmagában rejlő megkülönböztető képességére vonatkozó következtetés levonása érdekében a fellebbezési tanács rámutatott arra, hogy e védjegy nem rendelkezik jelentéssel az érintett áruk tekintetében, hangsúlyozva, hogy a spanyol fogyasztó a „prima” szót úgy fogja fel, mint amely „unokanővért” vagy „díjat” jelent, nem pedig akként, hogy az valaminek a kiválóságát jelzi, mint ahogyan az az Európai Unió egyes más nyelvei esetében helytálló.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

18 A Törvényszék Hivatalához 2017. augusztus 24-én benyújtott keresetlevéllel a fellebbező a vitatott határozat hatályon kívül helyezése iránti keresetet terjesztett elő.

19 Keresetének alátámasztásaként a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjának megsértésére alapított egyetlen jogalapra hivatkozott.

20 A megtámadott ítélettel a Törvényszék a keresetet teljes egészében elutasította, és helybenhagyta a fellebbezési tanácsnak az összetévesztés veszélyének fennállásával kapcsolatos megállapításait. A megtámadott ítélet 87–90. pontjában többek között kimondta, hogy a fellebbezőnek a korábbi védjegy csekély megkülönböztető képességére vonatkozó érvelését a 207/2009 rendelet 76. cikkének (1) bekezdése alapján elfogadhatatlannak kell nyilvánítani, mivel azt első alkalommal előtte terjesztették elő.

A felek kérelmei

21 A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet és a megtámadott határozatot;

– az EUIPO-t és a Bolton Cile Españát kötelezze a fellebbezési tanács és a Törvényszék előtti eljárásban felmerült költségek viselésére, és

– az EUIPO-t kötelezze a Bíróság előtti eljárásban felmerült költségek viselésére.

22 Az EUIPO és a Bolton Cile España azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a fellebbezést, és

– a fellebbezőt kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

23 Fellebbezése alátámasztására a fellebbező egyetlen, a 207/2009 rendelet 65. cikkével együttesen értelmezett 76. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapított jogalapra hivatkozik.

Az elfogadhatóságról

24 A Bolton Cile España úgy véli, hogy a fellebbezés elfogadhatatlan. Először is, a fellebbezés a Bíróság eljárási szabályzata 168. cikke (1) bekezdésének d) pontjába ütköző módon nem tartalmazza a felhozott jogalapok rövid ismertetését. Másodszor, a fellebbezőnek a „prima” szó jelentésére és az e szót tartalmazó védjegy megkülönböztető képességére vonatkozó főbb érvei nem jogi, hanem ténybeli kérdéseket vetnek fel.

25 Az első elfogadhatatlansági kifogást illetően meg kell állapítani, hogy a fellebbezés tartalmaz egy jogalapot, tartalmazza annak rövid ismertetését, valamint a felhozott jogi érveket, és említi a megtámadott ítélet azon pontjait, amelyek állítólag hibás jogalkalmazást valósítanak meg, ezért teljesülnek a Bíróság eljárási szabályzata 168. cikke (1) bekezdésének d) pontjában előírt követelmények.

26 A második elfogadhatatlansági kifogást szintén el kell utasítani. A fellebbezőnek a 207/2009 rendelet 65. cikkével összefüggésben értelmezett 76. cikke (1) bekezdésének téves értelmezésére és alkalmazására vonatkozó érvelése ugyanis, amennyiben a Törvényszék a korábbi védjegy csekély megkülönböztető képességére vonatkozó érvelését elfogadhatatlannak nyilvánította azzal az indokkal, hogy azt első alkalommal e bíróság előtt terjesztette elő, olyan jogkérdésnek minősül, amely fellebbezés keretében vizsgálható.

Az egyetlen jogalapról

A felek érvei

27 A fellebbező lényegében úgy véli, hogy a Törvényszék megsértette a 207/2009 rendelet 76. cikkének (1) bekezdését azzal, hogy a megtámadott ítélet 87–90. pontjában a korábbi védjegy csekély megkülönböztető képességére vonatkozó érvelését elfogadhatatlannak nyilvánította azzal az indokkal, hogy azt első alkalommal e bíróság előtt terjesztette elő.

28 A fellebbező először is arra hivatkozik, hogy a „prima” szó jelentése – amelynek értelme „az első”, „a legfontosabb”, „a legjobb” és „a legfőbb”, és ezért dicsérő konnotációval rendelkezik – közismert tény. Márpedig az eljárás közigazgatási szakaszában nem szükséges közismert tényeket felhozni, mivel a fél a Törvényszék előtt még akkor is vitathatja a közismert tények pontosságát, ha azokra az EUIPO előtti eljárásban nem is hivatkozott.

29 Ebben az összefüggésben a felperes előadja, hogy a 207/2009 rendelet 76. cikkének (1) bekezdésében foglalt eljárási szabály, amely a lajstromozás viszonylagos kizáró okaival kapcsolatban az EUIPO által elvégzendő vizsgálatot a felek által előterjesztett jogalapokra és kérelmekre korlátozza, kivételt képez azon általános szabály alól, amely szerint az EUIPO a tényeket hivatalból vizsgálja, és ezért azt e jellegére tekintettel megszorítóan kell értelmezni.

30 Azt állítja, hogy ha a Törvényszék figyelembe vette volna azt a köztudomású tényt, hogy a „prima” szónak dicsérő jelentése van, meg kellett volna állapítania, hogy a korábbi védjegy csekély önmagában rejlő megkülönböztető képességgel rendelkezik, és ennélfogva az összetéveszthetőséget illetően más következtetésre jutott volna.

31 Másodszor, a felperes úgy véli, hogy – mivel a fellebbezési tanács hivatalból vizsgálta a „prima” szó jelentésére és a korábbi védjegy megkülönböztető képességére vonatkozó kérdéseket – jogosult ezen értékelést a Törvényszék előtt vitatni.

32 Az EUIPO lényegében először is azt adja elő, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította a fellebbező érvének elfogadhatatlanságát. Noha a 207/2009 rendelet 76. cikke (1) bekezdése második mondatának szó szerinti értelmezése alátámaszthatja azt az álláspontot, amely szerint a felszólalási eljárásokban az EUIPO nem rendelkezik hatáskörrel bizonyos kérdések vizsgálatára abban az esetben, ha a felek nem terjesztettek elő az állításaik alátámasztására szolgáló tényeket, bizonyítékokat és érveket, ezt az értelmezést a Törvényszéknek többek között a 2005. február 1-jei SPAG kontra OHIM – Dann és Backer (HOOLIGAN) ítéletéből (T-57/03, EU:T:2005:29, 21., 22. és 32. pont) következő ítélkezési gyakorlata elutasította. Ezen ítélkezési gyakorlatból ugyanis az következik, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazása keretében valamely korábbi védjegy önmagában rejlő megkülönböztető képességének mértéke azon jogi feltételek egyike, amelyeket a Törvényszéknek az összetéveszthetőség átfogó értékelése céljából hivatalból vizsgálnia kell. Következésképpen, a korábbi védjegy önmagában rejlő megkülönböztető képességének kérdése jogkérdés, amely felvethető első alkalommal a Törvényszék előtt.

33 Másodszor azonban az EUIPO arra hivatkozik, hogy a Törvényszék által ily módon elkövetett téves jogalkalmazás nem befolyásolja a megtámadott ítélet jogszerűségét, mivel a fellebbező által a Törvényszék előtt felhozott érvelés nyilvánvalóan megalapozatlan volt.

34 Elsősorban ugyanis a fellebbező által a „prima” szó jelentésével kapcsolatos érveinek alátámasztására a Törvényszék elé terjesztett bizonyítékok irrelevánsak vagy elfogadhatatlanok, és ily módon nem támasztják alá a korábbi védjegy csekély megkülönböztető képességére vonatkozó állítását. Másodsorban a megtámadott határozatból hallgatólagosan az következik, hogy a „prima” szóhoz a spanyol nyelvben a szóban forgó áruk vonatkozásában kapcsolódó állítólagos dicsérő jelentés nem közismert tény, azt tehát a Bíróság fellebbezés keretében nem vizsgálhatja felül. Harmadsorban, még ha el is fogadjuk, hogy a korábbi védjegy csak csekély megkülönböztető képességgel rendelkezik, e körülmény nem befolyásolja a megtámadott ítéletben levont következtetést, mivel az összetévesztés veszélye akkor is fennállhat, ha a szóban forgó korábbi védjegy csekély megkülönböztető képességgel rendelkezik.

35 A Bolton Cile España a maga részéről a fellebbezési jogalap elutasítását kéri. Először is, mivel a Törvényszéknek nem az a feladata, hogy az első alkalommal hozzá benyújtott dokumentumok fényében újból megvizsgálja a tényállási elemeket, az általa végzett felülvizsgálat nem terjedhet túl a jogvita azon ténybeli és jogi keretén, amelyet a felek a fellebbezési tanács előtt előterjesztettek, ami a 207/2009 rendelet 76. cikkének (1) bekezdéséből következik. Annak elismerése, hogy a fellebbezőnek a korábbi védjegy állítólagos csekély megkülönböztető képességére vonatkozó érvelését első alkalommal a Törvényszék előtt kellett megvizsgálni, megváltoztatta a fellebbezési tanács előtti jogvita tárgyát, és a Törvényszék eljárási szabályzata 188. cikkének megsértését jelentette.

36 Másodszor és mindenesetre a Törvényszék a megtámadott ítélet 92. pontjában a „prima” szó jelentéséről, valamint a korábbi védjegy megkülönböztető képességéről a 207/2009 rendelet 76. cikke (1) bekezdésének megfelelően a felek által előterjesztett és a hivatalból figyelembe vett tények alapján határozott, és helybenhagyta, hogy a korábbi védjegy önmagában rejlő megkülönböztető képessége a szóban forgó áruk tekintetében közepes. Így még ha a „prima” szó állítólagos csekély megkülönböztető képességére vonatkozó érvelést elfogadhatónak is nyilvánították volna, ez nem változtatta volna meg a Törvényszék által levont következtetést. E tekintetben a Törvényszék közvetett indokolása elegendő.

A Bíróság álláspontja

37 A fellebbező arra hivatkozik, hogy a megtámadott ítélet 90. pontjában a Törvényszék megsértette a 207/2009 rendelet 76. cikkének (1) bekezdését azzal, hogy a korábbi védjegy csekély megkülönböztető képességére vonatkozó érvelését elfogadhatatlannak nyilvánította azzal az indokkal, hogy ezt az érvelést első alkalommal előtte terjesztették elő.

– A 207/2009 rendelet 76. cikke (1) bekezdésének a Törvényszék általi állítólagos téves alkalmazásáról

38 A Törvényszék eljárási szabályzatának „A Törvényszék előtti jogvita tárgya” című 188. cikke meghatározza az EUIPO által hozott határozatok Törvényszék általi felülvizsgálatának terjedelmét. E rendelkezés értelmében „[a] felek által a Törvényszék előtti eljárás keretében benyújtott beadványok nem változtathatják meg a fellebbezési tanács előtti eljárás tárgyát”.

39 A Törvényszék előtt szabályszerűen előterjeszthető bizonyítékok köre tehát a fellebbezési tanács előtti jogvita tárgyától függ. E tekintetben a 207/2009 rendeletnek „A tényállás hivatalbóli vizsgálata” című 76. cikke (1) bekezdésében kimondja, hogy bár „[az EUIPO] az előtte folyó eljárásban a tényeket hivatalból vizsgálja”, e vizsgálat a „lajstromozás viszonylagos kizáró okaival összefüggő” eljárásban „a felek által előterjesztett tényálláshoz, bizonyítékokhoz és érvekhez, valamint a kérelem szerinti igényekhez kötve van”.

40 A jelen esetben a fellebbező nem vitatja a Törvényszék azon megállapítását, amely szerint a fellebbezési tanács előtt nem hivatkozott arra, hogy a PRIMA korábbi védjegy önmagában rejlő megkülönböztető képessége azért csekély, mert a „prima” szó a spanyol nyelvben dicsérő jelentéssel bír. Ugyanakkor azt állítja, hogy olyan kérdésről volt szó, amelyet a fellebbezési tanácsnak mindenképpen meg kellett volna vizsgálnia.

41 E tekintetben kétségtelen, hogy a 207/2009 rendelet 76. cikkének (1) bekezdése értelmében az EUIPO vizsgálata a lajstromozás viszonylagos kizáró okaival összefüggő eljárásban a felek által előterjesztett tényálláshoz, bizonyítékokhoz és érvekhez, valamint a kérelem szerinti igényekhez kötve van, és ezért a fellebbezési tanács határozatát csak az érintett fél által hivatkozott viszonylagos kizáró okokra, valamint a felek által ezekre vonatkozóan előterjesztett tényekre és bizonyítékokra alapíthatja. Ettől függetlenül, amint arra a főtanácsnok az indítványának 49–51. és 58. pontjában lényegében rámutatott, a fellebbezési tanács köteles minden olyan kérdést eldönteni, amely a felek által előterjesztett jogalapokra és kérelmekre tekintettel az említett rendelet helyes alkalmazásának biztosításához szükséges, és amely tekintetében a határozathozatalhoz szükséges valamennyi információval rendelkezik, még akkor is, ha a felek előtte semmilyen, e kérdésekkel kapcsolatos jogi elemre nem hivatkoztak.

42 A fellebbezési tanácsra háruló e kötelezettségre tekintettel a 207/2009 rendelet 76. cikke és a Törvényszék eljárási szabályzatának 188. cikke nem értelmezhető úgy, hogy a fellebbezési tanács olyan kérdésekre vonatkozó megállapításainak megkérdőjelezésére irányuló érvek, amelyekről szükségszerűen határoznia kell, nem képezik részét a Törvényszék előtti jogvita tárgyának abban az esetben, ha azokat a fellebbezési tanács előtti eljárás során nem terjesztették elő.

43 Márpedig a 207/2009 rendelet 8. cikkének (1) bekezdésére alapított felszólalási eljárás keretében a korábbi védjegy önmagában rejlő megkülönböztető képességének értékelése az említett rendelet helyes alkalmazásának biztosításához szükséges jogkérdésnek minősül, és ezért e kérdést az EUIPO fórumainak szükség esetén hivatalból kell vizsgálniuk. Mivel ehhez az értékeléshez nem szükségesek olyan ténybeli elemek, amelyeket a feleknek kell szolgáltatniuk, és annak nem feltétele, hogy a felek a megkülönböztető képesség bizonyítására irányuló jogalapokat vagy érveket terjesszenek elő, az EUIPO maga is képes a felszólalás alapját képező korábbi védjegy tekintetében a megkülönböztető képesség észlelésére és értékelésére. E kérdés tehát a Törvényszék eljárási szabályzatának 188. cikke értelmében a fellebbezési tanács előtti jogvita tárgyának részét képezi.

44 Következésképpen a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 87–90. pontjában szereplő érvelése sérti a 207/2009 rendelet 76. cikke (1) bekezdésének hatályát.

45 Mindenesetre rá kell mutatni, hogy a jelen ügyben a fellebbezési tanács hivatalból döntött a korábbi védjegy önmagában rejlő megkülönböztető képességének kérdéséről. A vitatott határozat 27. pontjában ugyanis úgy ítélte meg, hogy mivel a korábbi nemzeti védjegy az érintett áruk vonatkozásában nem rendelkezik jelentéssel, az önmagában rejlő megkülönböztető képessége közepes, tekintettel arra, hogy a spanyol fogyasztó a „prima” szót úgy fogja érteni, mint amely „unokanővért” vagy „díjat” jelent, és nem olyan szóként, amely valaminek a kiválóságát jelzi.

46 Márpedig, amint arra a főtanácsnok az indítványának 71. pontjában rámutatott, a fellebbezőnek képesnek kell lennie arra, hogy a fellebbezési tanács e megállapításait a Törvényszék előtt kifogásolja, mivel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkével összefüggésben értelmezett EUMSZ 263. cikk alapján a felperesnek képesnek kell lennie arra, hogy minden egyes olyan ténybeli és jogi elemet vitasson az uniós bíróságok előtt, amelyre valamely uniós szerv a határozatait alapozza.

47 A fentiekből következik, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 87–90. pontjában tévesen alkalmazta a jogot azzal, hogy a fellebbezőnek a korábbi védjegy állítólagosan csekély megkülönböztető képességére vonatkozó érvelését elfogadhatatlannak nyilvánította azzal az indokkal, hogy ezt az érvelést első alkalommal a Törvényszék előtt terjesztették elő.

– A Törvényszék téves jogalkalmazásának következményeiről

48 Az EUIPO és a Bolton Cile España állításával ellentétben e téves jogalkalmazás olyan jellegű, amely a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését vonja maga után.

49 Először is az EUIPO arra hivatkozik, hogy még ha a Törvényszék elfogadhatónak és megalapozottnak is nyilvánította volna a korábbi védjegy csekély megkülönböztető képességére alapított érveket, e körülmény nem befolyásolta volna a megtámadott ítéletben az összetéveszthetőségre vonatkozóan levont következtetést. Az összetéveszthetőség ugyanis akkor sem zárható ki, ha a korábbi védjegynek csekély a megkülönböztető képessége (lásd ebben az értelemben: 2017. július 26-i Continental Reifen Deutschland kontra Compagnie générale des établissements Michelin ítélet, C-84/16 P, nem tették közzé, EU:C:2017:596, 99. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

50 Mindazonáltal, amint arra a főtanácsnok az indítványának 80. pontjában rámutatott, a fellebbezés elutasításához nem elegendő a puszta lehetősége annak, hogy a Törvényszék megállapításai továbbra is helybenhagyhatók, mivel a megtámadott ítélet csak akkor hagyható helyben a jelen ítélet 47. pontjában megállapított téves jogalkalmazás ellenére, ha megállapítást nyer, hogy e hiba egyáltalán nem befolyásolta az ügy eredményét.

51 Márpedig azt, hogy a vásárlóközönség szemszögéből fennáll-e az összetévesztés veszélye, az adott ügy minden releváns elemét figyelembe véve, átfogóan kell értékelni (1997. november 11-i SABEL ítélet, C-251/95, EU:C:1997:528, 22. pont; 2007. június 12-i OHIM kontra Shaker ítélet, C-334/05 P,

EU:C:2007:333, 34. pont; 2007. szeptember 20-i Nestlé kontra OHIM ítélet, C-193/06 P, nem tették közzé, EU:C:2007:539, 33. pont), és a korábbi védjegy megkülönböztető képessége e releváns elemek közé tartozik (lásd ebben az értelemben: 2017. július 26-i Continental Reifen Deutschland kontra Compagnie générale des établissements Michelin ítélet, C-84/16 P, nem tették közzé, EU:C:2017:596, 98. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

52 Következésképpen nem zárható ki, hogy a jelen ügyben a Törvényszék más következtetésre jutott volna, mint amelyet a megtámadott ítéletben vont le, ha a fellebbezőnek a korábbi védjegy csekély megkülönböztető képességére vonatkozó érveit elfogadhatónak tekintette volna. Közelebbről, ilyen esetben ezen érveket elfogadhatta volna, és ennek következtében megállapíthatta volna, hogy nem áll fenn az összetévesztés veszélye.

53 Egyébiránt emlékeztetni kell arra, hogy abban az esetben, ha a korábbi védjegy és a lajstromoztatni kért megjelölés olyan elemben egyezik, amely a szóban forgó árukra tekintettel csekély megkülönböztető képességgel rendelkezik, a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett összetévesztés veszélyének átfogó értékelése gyakran nem vezet e veszély fennállásának megállapításához (lásd e tekintetben: 2019. június 12-i Hansson ítélet, C-705/17, EU:C:2019:481, 55. pont).

54 Azon következtetés, amely szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a bejelentett védjegy és a korábbi védjegy összetéveszthetőségének értékelése során, ahogyan arra a főtanácsnok az indítványának 82. és 83. pontjában rámutatott, szintén nem ellentétes az eljárásgazdaságosság azon elvével, amely szerint amennyiben a Törvényszék ítéletének indokolása sérti az uniós jogot, de a rendelkező része egyéb jogi indokok miatt megalapozottnak bizonyul, a fellebbezést el kell utasítani (2018. január 24-i EUIPO kontra European Food ítélet, C-634/16 P, EU:C:2018:30, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

55 Ahogyan ugyanis az a jelen ítélet 51. pontjából kitűnik, az összetéveszthetőség átfogó értékelését az adott ügy valamennyi releváns tényezőjét figyelembe véve kell elvégezni, a korábbi védjegy megkülönböztető képességét is beleértve. E tekintetben a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, hogy az ilyen összetéveszthetőség hiányát az e tekintetben releváns tényezők egymástól való kölcsönös függése miatt nem lehet minden esetben előre kizárni (lásd e tekintetben: 2019. június 12-i Hansson ítélet, C-705/17, EU:C:2019:481, 55. pont).

56 Másodszor el kell utasítani a Bolton Cile España azon érvét, amely szerint még ha elfogadhatónak is nyilvánították volna a fellebbezőnek a korábbi védjegy állítólagos csekély megkülönböztető képességére vonatkozó érvelését, e körülmény nem változtatta volna meg a Törvényszék értékelését, mivel az utóbbi a megtámadott ítélet 92. pontjában mindenesetre megállapította, hogy e védjegy önmagában rejlő megkülönböztető képessége a szóban forgó áruk tekintetében közepes.

57 E tekintetben nem vitatott, hogy a megtámadott ítélet 91. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy „a felszólalási osztály előtt a fellebbező arra hivatkozott, hogy spanyolul a »prima« kifejezés »díj« vagy »unokanővér« jelentéssel bír”, és hogy a fellebbezési tanács a vitatott határozat 22. pontjában e jelentéseket fogadta el.

58 A Törvényszék ebből a megtámadott ítélet 92. pontjában azt a következtetést vonta le, hogy „a fennmaradó részben helyben kell hagyni a fellebbezési tanács azon megállapítását, amely szerint mivel a korábbi védjegy nem hordoz jelentést az érintett áruk vonatkozásában, annak önmagában vett megkülönböztető képessége közepes”.

59 Mindazonáltal, amint arra a főtanácsnok az indítványának 92. és 93. pontjában rámutatott, még ha feltételezzük is, hogy a megtámadott ítélet 91. és 92. pontjában a Törvényszék a teljesség kedvéért megvizsgálta és mint megalapozatlant elutasította a fellebbező által előadott érveket, az indokolása elégtelen jellegét hivatalból meg kell állapítani, mivel az indokolás elégtelensége imperatív jogalapnak

minősül (lásd ebben az értelemben: 2017. december 20-i EUIPO kontra European Dynamics Luxembourg és társai ítélet, C-677/15 P, EU:C:2017:998, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

60 A Törvényszék ugyanis a megtámadott ítéletben nem jelölte meg azokat az okokat, amelyek miatt ezeket az érveket megalapozatlannak tekintette, mivel a fellebbező által a felszólalási osztály előtt előadott érvelés felidézésére szorítkozott, annak kifejtése nélkül, hogy ennek az érvelésnek miért kell elsőbbséget élveznie a Törvényszék előtt hivatkozott érveléssel szemben. Mindent egybevetve, a Törvényszék előtt a fellebbező nem hivatkozott arra, hogy az általa a felszólalási osztály előtt a spanyol „prima” kifejezésnek tulajdonított „díj” vagy „unokanővér” jelentés helytelen lenne, hanem csupán azt állította, hogy e szónak a fentiek mellett egyéb jelentése, valamint dicsérő konnotációja is lehet.

61 Ezenkívül, noha a Bolton Cile España állításának megfelelően helytálló, hogy a Törvényszék indokolása közvetett is lehet, annak lehetővé kell tennie az érdekeltek számára azon indokok megismerését, amelyek alapján a Törvényszék az érveiket elutasította, valamint elegendő információt kell a Bíróság rendelkezésére bocsátania ahhoz, hogy gyakorolni tudja felülvizsgálati jogkörét (lásd ebben az értelemben: 2019. február 28-i Groupe Léa Nature kontra EUIPO ítélet, C-505/17 P, nem tették közzé, EU:C:2019:157, 55. pont). Márpedig ebben az ügyben, amint az a jelen ítélet 60. pontjából kitűnik, nem ez a helyzet áll fenn.

62 Következésképpen, még ha feltételezzük is, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 92. pontjában a teljesség kedvéért megalapozatlanként elutasította a fellebbező által a korábbi védjegy csekély mértékű megkülönböztető képességére vonatkozóan előadott érveket, a megtámadott ítéletet az indokolás elégtelensége miatt hatályon kívül kell helyezni.

63 A fentiek összességéből következik, hogy a Törvényszék téves jogalkalmazása miatt, amint az a jelen ítélet 47. pontjából kitűnik, a megtámadott ítéletet hatályon kívül kell helyezni.

A Törvényszékhez benyújtott keresetről

64 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikkének első bekezdése szerint a Bíróság a Törvényszék határozatának hatályon kívül helyezése esetén az ügyet maga is érdemben eldöntheti, ha a per állása megengedi, illetve határozathozatalra visszautalhatja a Törvényszékhez.

65 Amint arra a főtanácsnok indítványának 98. pontjában rámutatott, a jelen ügyben a per állása nem engedi meg a határozathozatalt, mivel a Törvényszék nem, vagy legalábbis nem megfelelően határozott a fellebbezőnek a korábbi védjegy csekély mértékű megkülönböztető képességére vonatkozó, a megtámadott ítélet 83–85. pontjában ismertetett érveléséről.

66 Következésképpen az ügyet vissza kell utalni a Törvényszék elé, és a költségekről jelenleg nem kell határozni.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hetedik tanács) a következőképpen határozott:

1) **A Bíróság az Európai Unió Törvényszékének 2018. szeptember 12-i Primart kontra EUIPO – Bolton Cile España (PRIMART Marek Łukasiewicz) ítéletét (T-584/17, nem tették közzé, EU:T:2018:530) hatályon kívül helyezi.**

2) **A Bíróság az ügyet visszautalja az Európai Unió Törvényszéke elé.**

3) **A Bíróság a költségekről jelenleg nem határoz.**

Aláírások